

1989 METŲ TARPTAUTINĖ TURTO GELBĖJIMO VANDENYSE KONVENCIJA

VALSTYBĖS, ŠIOS KONVENCIJOS DALYVĖS,

PRIPAŽINDAMOS tikslingumą sutartimi nustatyti vienodas tarptautines taisykles dėl turto gelbėjimo operacijų,

PAŽYMĖDAMOS, kad esminiai pasikeitimai, ir ypač padidėjęs susirūpinimas aplinkos apsauga, rodo būtinumą peržiūrėti tarptautines taisykles, šiuo metu galiojančias pagal 1910 metų rugsėjo 23 dieną Briuselyje sudarytą Konvenciją dėl tam tikrų teisės normų, susijusių su pagalba ir turto gelbėjimu jūroje, suvienodinimo,

SUVOKDAMOS, kad laiku atliktos ir efektyvios turto gelbėjimo operacijos gali daug prisidėti prie laivų ir kito turto, atsidūrusio pavojuje, saugumo bei prie aplinkos apsaugos,

MATYDAMOS BŪTINUMĄ užtikrinti, kad asmenims, kurie vykdo gelbėjimo operacijas laivams ir kitam pavojuje esančiam turtui, būtų užtikrintas atitinkamas paskatinimas,

SUSITARĖ taip:

I SKYRIUS – BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Sąvokos

Šioje konvencijoje:

(a) „Turto gelbėjimo operacija“ reiškia bet kurią veiksmą ar veiklą, kurių imamasi siekiant padėti laivui ar bet kuriam kitam pavojuje atsidūrusiam turtui laivybai tinkamuose ar bet kuriuose kituose vandenyse.

(b) „Laivas“ reiškia bet kurią laivą ar konstrukciją, tinkamą plaukiojimui.

(c) „Turtas“ reiškia bet kurią turtą, kuris nėra nuolat ir specialiai pritvirtintas prie kranto. Į šią sąvoką įeina ir frachtas, kuriuo rizikuojama.

(d) „Žala aplinkai“ reiškia esminę fizinę žalą žmonių sveikatai, jūros gyvybei, gamtos turtams pakrantės ar vidaus vandenyse bei prie jų esančiose zonose, kurią sukelia teršalai, užkratai, gaisras, sprogimas ar panašūs dideli nelaimingi atsitikimai.

(e) „Atlyginimas“ reiškia bet kurią atlygį, atlyginimą ar kompensaciją, kuri priklauso pagal šią konvenciją.

(f) „Organizacija“ reiškia Tarptautinę jūrų organizaciją.

(g) „Generalinis sekretorius“ reiškia Organizacijos Generalinį sekretorių.

2 straipsnis. Konvencijos taikymas

Ši konvencija taikoma, kai teismo arba arbitražo procesas, susijęs su klausimais, apie kuriuos kalbama šioje konvencijoje, vyks Valstybėje-dalyvėje.

3 straipsnis. Platformos ir gręžimo įrenginiai

Ši konvencija netaikoma pritvirtintoms ar plūduriuojančioms platformoms ir kilnojamiems gręžimo įrenginiams, kai jie tyrinėja jūros dugno mineralinius išteklius, juos eksploatuoja ar gamina.

4 straipsnis. Valstybei priklausančys laivai

1. Neatsižvelgiant į 5 straipsnį, ši konvencija netaikoma karo ar kitiems nekomerciniams laivams, kurie priklauso valstybei ar kuriuos valdo valstybė, ir kurie turto gelbėjimo operacijų metu turi suverenaus neliečiamumo teisę pagal bendrai pripažintus tarptautinės teisės principus, jei ta valstybė nenutars kitaip.

2. Kai Valstybė-dalyvė šią konvenciją nuspręs taikyti savo karo laivams ir kitiems laivams, numatytiems šio straipsnio 1 dalyje, ji apie tai turės pranešti Generaliniam sekretoriui, nurodydama taikymo sąlygas.

5 straipsnis. Turto gelbėjimo operacijos, kurias kontroliuoja valstybinės institucijos

1. Ši konvencija neturės įtakos jokiems nacionalinės teisės nuostatomis ar bet kuriai tarptautinei konvencijai, susijusiai su turto gelbėjimo operacijomis, kurias vykdo ar kontroliuoja valstybinės institucijos.

2. Tačiau turto gelbėtojai, vykdantys tokias turto gelbėjimo operacijas, turės teisę pasinaudoti šioje konvencijoje numatomomis teisėmis ir jų gynimo būdais, susijusiomis su turto gelbėjimo operacijomis.

3. Tai, kiek valstybinė institucija, kuriai priklauso vykdyti gelbėjimo operacijas, galės pasinaudoti šioje konvencijoje numatomomis teisėmis ir jų gynimo būdais, – nustato valstybės, kurioje yra ši institucija, įstatymai.

6 straipsnis. Turto gelbėjimo sutartys

1. Ši konvencija taikoma bet kurioms turto gelbėjimo operacijoms, jei sutartyje aiškiai ar pagal prasmę nenumatyta kitaip.

2. Laivo kapitonas turi teisę laivo savininko vardu sudaryti turto gelbėjimo sutartis. Laivo kapitonas ar laivo savininkas turi teisę sudaryti tokias sutartis laive esančio turto savininko vardu.

3. Niekas šiame straipsnyje negali paveikti nei 7 straipsnio taikymo, nei prievolių užkirsti kelią aplinkos žalai ar ją sumažinti.

7 straipsnis. Sutarčių pripažinimas negaliojančiomis ir jų modifikacija

Sutartis ar bet kurios jos sąlygos gali būti pripažintos negaliojančiomis arba pakeičiamos, jeigu:

a) sutartis buvo sudaryta piktnaudžiaujant įtaka arba įtakojant pavojui ir jos sąlygos yra neteisingos; arba

b) atlyginimas pagal sutartį yra pernelyg didelis arba per mažas pagal faktiškai suteiktas paslaugas.

II SKYRIUS – TURTO GELBĖJIMO OPERACIJŲ VYKDYMAS

8 straipsnis. Turto gelbėtojo bei savininko ir laivo kapitono pareigos

1. Turto gelbėtojo pareigos laivo ar kito pavojuje esančio turto savininkui:

(a) turto gelbėjimo operacijas vykdyti su reikiamu atsargumu;

(b) atliekant šio straipsnio 1 dalies a) punkte numatytą pareigą, imtis reikiamų atsargumo priemonių, kad būtų užkirstas kelias aplinkos žalai ar tokia žala būtų sumažinta;

(c) jei pagal aplinkybes būtina – kreiptis pagalbos į kitus gelbėtojus; ir

(d) priimti kitų gelbėtojų įsikišimą, kai to pagrįstai prašo laivo ar kito pavojuje esančio turto savininkas arba laivo kapitonas, tačiau su sąlyga, kad gelbėtojo atlyginimo suma nebus pakeista, jei bus išsiaiškinta, kad toks prašymas buvo nepagrįstas.

2. Laivo savininko ir kapitono arba pavojuje esančio kito turto savininko pareigos gelbėtojui:

(a) visapusiškai su juo bendradarbiauti turto gelbėjimo operacijų metu;

(b) tą darant, imtis tinkamų atsargumo priemonių, kad būtų užkirstas kelias aplinkos žalai ar tokia žala būtų sumažinta; ir

(c) kai laivas ar kitas turtas pristatytas į saugią vietą, priimti darbą, kai to pagrįstai prašo gelbėtojas.

9 straipsnis. Pakrančių valstybių teisės

Niekas šioje konvencijoje negali paveikti suinteresuotos pakrantės valstybės teisės imtis priemonių pagal visuotinai pripažintus tarptautinės teisės principus, siekiant apsaugoti jos pakrantę

(ar su tuo susijusius interesus) nuo užteršimo ar užteršimo grėsmės, kylančios dėl nelaimingo atsitikimo jūroje, ar veiksmų, susijusių su tokiu atsitikimu, dėl kurio pagrįstai tikimasi didelių žalingų pasekmių, įskaitant ir pakrantės valstybės teisę duoti nurodymus dėl turto gelbėjimo operacijų.

10 straipsnis. Pareiga suteikti pagalbą

1. Kiekvienas laivo kapitonas privalo suteikti pagalbą bet kokiam asmeniui, kuriam gresia pavojus žūti jūroje, jei jis tai gali padaryti be rimtos žalos savo laivui ar jame esantiems asmenims.

2. Valstybės-dalyvės privalo imtis priemonių, būtinų šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos įgyvendinimui užtikrinti.

3. Laivo savininkas neatsako, jeigu laivo kapitonas nevykdo šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos.

11 straipsnis. Bendradarbiavimas

Valstybė-dalyvė, tvarkydama ar sprendama su turto gelbėjimo operacijomis susijusius dalykus, tokius kaip nelaimės ištiktų laivų įleidimą į uostus ar priemonių suteikimą gelbėtojams, privalo atsižvelgti į gelbėtojų ir kitų suinteresuotų šalių bei valstybinių institucijų bendradarbiavimo būtinybę siekiant užtikrinti veiksmingą ir sėkmingą turto gelbėjimo operacijų vykdymą, kad būtų išgelbėtos pavojuje esančios gyvybės arba turtas bei kad būtų išvengta žalos aplinkai.

III SKYRIUS – GELBĖTOJŲ TEISĖS

12 straipsnis. Atlyginimo sąlygos

1. Turto gelbėjimo operacijos, kurių metu buvo pasiekta naudingų rezultatų, suteikia teisę į atlyginimą.

2. Kai nenumatyta kitaip, joks atlyginimas nepriklauso pagal šią konvenciją, jei turto gelbėjimo operacijų metu nebuvo pasiekta naudingų rezultatų.

3. Šis skyrius bus taikomas netgi tada, kai išgelbėtas laivas ir turto gelbėjimo operacijas atliekantis laivas priklauso tam pačiam savininkui.

13 straipsnis. Atlyginimo nustatymo kriterijai

1. Atlyginimas turi būti nustatomas siekiant skatinti gelbėjimo operacijas ir atsižvelgiant į šiuos kriterijus nepriklausomai nuo tvarkos, kokia jie toliau išdėstyti:

- (a) išgelbėto laivo ir kito turto vertę;
- (b) gelbėtojų žinias ir pastangas, siekiant išvengti žalos aplinkai arba tokią žalą sumažinti;
- (c) gelbėtojo pasiektą sėkmę;
- (d) pavojaus pobūdį ir laipsnį;
- (e) gelbėtojų žinias ir pastangas, gelbstint laivą, kitą turtą ir gyvybę;
- (f) gelbėjimui skirtą laiką bei gelbėtojo patirtas išlaidas ir nuostolius;
- (g) atsakomybės ir kitas rizikas, kurias patiria gelbėtojai ar jų įrengimai;
- (h) suteiktų paslaugų greitumą;
- (i) laivų ar kitų turto gelbėjimo operacijoms skirtų įrengimų buvimą ir panaudojimą;
- (j) gelbėtojo įrengimų parengties būklę, efektyvumą ir jų vertę.

2. Atlyginimą, nustatytą pagal 1 dalį, privalo sumokėti visi, kas laive ir kitame turte turi kokių nors turtinių interesų, proporcingai jų išgelbėjimo vertei. Tačiau Valstybė-dalyvė savo nacionaline teise gali nustatyti, kad atlygį turi sumokėti viena iš turtinių interesų turinčių šalių, šiai šaliai paliekant regreso teisę išieškoti sumokėtos sumos dalį iš kitų turtinių interesų turinčių šalių pagal jų atitinkamas dalis. Niekas šiame straipsnyje negali atimti jokios gynybos teisės.

3. Atlyginimas, į kurį neįskaitomos jokios palūkanos ir atlygintinos išlaidos už teisines paslaugas, kurios gali būti už jį mokamos, negali viršyti išgelbėto laivo ar kito turto vertės.

14 straipsnis. Specialioji kompensacija

1. Jei gelbėtojas vykdė gelbėjimo operacijas laivo, kuris pats ar kurio krovinyš kėlė grėsmę aplinkai, atžvilgiu ir negavo pagal 13 straipsnį numatyto atlyginimo, tolygaus bent jau specialiajai kompensacijai, apskaičiuotinai sutinkamai su šiuo straipsniu, jis turi teisę iš tokio laivo savininko gauti specialiąją kompensaciją, lygią šiame straipsnyje apibrėžtoms jo išlaidoms.

2. Jei 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis vykdydamas turto gelbėjimo operacijas gelbėtojas išvengė žalos aplinkai ar tokią žalą sumažino, specialioji kompensacija, kurią savininkas privalo sumokėti gelbėtojuui pagal 1 dalį, gali būti maksimaliai padidinta iki 30% nuo gelbėtojo turėtų išlaidų. Tačiau arbitražas, jei jis mano, kad yra teisinga ir pagrįsta taip daryti ir atsižvelgdamas į atitinkamus kriterijus, nurodytus 13 straipsnio 1 dalyje, gali dar padidinti tokią specialiąją kompensaciją, tačiau bendras padidėjimas jokiais atvejais negali būti didesnis kaip 100% gelbėtojo turėtų išlaidų.

3. 1 ir 2 dalyse minimais tikslais gelbėtojo išlaidos reiškia tiesiogines jo išlaidas, gelbėtojo pagrįstai išleistas gelbėjimo operacijos metu, ir teisingą atlyginimą už įrengimus ir personalą, faktiškai ir pagrįstai pasitelktą gelbėjimo operacijai, atkreipiant dėmesį į kriterijus, išvardytus 13 straipsnio 1 dalies (h), (i) ir (j) punktuose.

4. Bendra specialioji kompensacija pagal šį straipsnį bus mokama tik tuo atveju, jeigu tokia kompensacija yra didesnė už bet kurį atlyginimą, kurį gelbėtojas gautų pagal 13 straipsnį.

5. Jei gelbėtojas buvo neatsargus ir dėl to neišvengė ar nesumažino žalos aplinkai, iš jo gali būti atimta teisė į visą ar dalį bet kurios specialiosios kompensacijos, priklausančios pagal šį straipsnį.

6. Niekas šiame straipsnyje nedaro įtakos laivo savininko regreso teisei.

15 straipsnis. Atlyginimo paskirstymas gelbėtojams

1. 13 straipsnyje minimo atlyginimo paskirstymas gelbėtojams privalo būti atliktas pagal tame straipsnyje numatytus kriterijus.

2. Atlyginimas kiekvieno gelbstinčio laivo savininkui, kapitonui ir kitiems jį aptarnaujantiems asmenims turi būti paskirstytas pagal valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas, įstatymus. Jei buvo gelbėjama ne iš laivo, atlyginimo paskirstymas turi būti nustatomas pagal įstatymus, reglamentuojančius sutartį tarp gelbėtojo ir jo darbuotojų.

16 straipsnis. Žmonių gelbėjimas

1. Išgelbėti žmonės atsilyginti neprivalo, tačiau niekas šiame straipsnyje negali daryti įtakos nacionalinės teisės normoms šiuo klausimu.

2. Žmogaus gyvybės gelbėtojas, dalyvavęs suteikiant pagalbą dėl įvykio, kurio metu reikėjo gelbėti ir turtą, turi teisę į teisingą dalį atlyginimo, sumokėto gelbėtojuui už laivo ar kito turto išgelbėjimą ar už žalos aplinkai išvengimą, ar tokios žalos sumažinimą.

17 straipsnis. Paslaugos, suteiktos pagal jau sudarytas sutartis

Pagal šios konvencijos nuostatas joks atlyginimas nepriklauso, nebent suteiktos paslaugos yra didesnės negu tai, kas pagrįstai gali būti laikoma tinkamu sutarties, sudarytos prieš iškylant pavojui, vykdymu.

18 straipsnis. Netinkamo gelbėtojo elgesio pasekmės

Gelbėtojas gali netekti teisės į visą ar dalį pagal šią konvenciją priklausančio atlyginimo, jei gelbėjimo operacijos tapo neišvengiamos arba dar sunkesnės dėl jo kaltės ar aplaidumo, arba jeigu gelbėtojas buvo kaltas dėl sukčiavimo ar kito nesąžiningo elgesio.

19 straipsnis. Turto gelbėjimo operacijų uždraudimas

Paslaugos, suteiktos nepaisant aiškiai pareikšto ir pagrįsto pavojuje esančio laivo savininko arba kapitono, arba kito pavojuje esančio turto, kurio nėra ir nebuvo laive, savininko uždraudimo, nesuteikia teisės gauti atlyginimą pagal šią konvenciją.

IV SKYRIUS – IEŠKINIAI IR VEIKSMAI

20 straipsnis. Jūrinis apsunkinimas

1. Niekas šioje konvencijoje negali paveikti gelbėtojo jūrinio apsunkinimo (teisės sulaikyti laivą ar jo krovinį) pagal bet kurią kitą tarptautinę konvenciją ar nacionalinę teisę.

2. Gelbėtojas negali realizuoti savo jūrinio apsunkinimo, kai jo ieškinio, įskaitant palūkanas ir išlaidas, užtikrinimui buvo pasiūlyta ar suteikta tinkama garantija.

21 straipsnis. Pareiga užtikrinti ieškinį

1. Gelbėtojui reikalaujant, asmuo, atsakingas už pagal šią konvenciją priklausantį atlyginimą, privalo pateikti tinkamą ieškinio, įskaitant gelbėtojo palūkanas ir išlaidas, užtikrinimą.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, išgelbėto laivo savininkas privalo dėti visas pastangas, kad užtikrintų, jog krovinio savininkai, prieš išduodant jiems krovinį, pateiks tinkamą jiems pareikštų ieškinių, įskaitant palūkanas ir išlaidas, užtikrinimą.

3. Išgelbėtas laivas ir kitas turtas be gelbėtojo sutikimo negali būti patrauktas iš uosto ar vietos, į kurią jie pirmiausiai atvyko po gelbėjimo operacijų, kol nebus tinkamai užtikrintas gelbėtojo pareikštas ieškinys, susijęs su tuo laivu ar turtu.

22 straipsnis. Laikinas apmokėjimas

1. Arbitražas, galintis nagrinėti gelbėtojo ieškinį iš esmės, laikinu sprendimu gali nuspręsti, kad gelbėtojui turi būti sumokėta tokia suma, kokia atrodo teisinga ir pagrįsta, ir tokiomis sąlygomis (kur reikia – įskaitant ir su ieškinio užtikrinimu susijusiomis sąlygomis), kokios gali būti laikomos teisingomis ir pagrįstomis pagal bylos aplinkybes.

2. Jei pagal šį straipsnį sumokamas laikinas mokestis, tai pagal 21 straipsnį pateiktas ieškinio užtikrinimas privalo būti atitinkamai sumažintas.

23 straipsnis. Ieškininė senatis

1. Bet kuris veiksmas, susijęs su apmokėjimu pagal šią konvenciją, laikomas pavėluotu, jei teismo ar arbitražo procesas nepradedamas per dvejus metus. Ieškininės senaties termino eiga prasideda tą dieną, kai baigiamos gelbėjimo operacijos.

2. Asmuo, kuriam pareikštas ieškinys, gali bet kuriuo ieškininės senaties termino eigos metu pratęsti šį terminą, apie tai pranešdamas ieškovui. Šis periodas tokiu pat būdu gali būti ir toliau pratęsiamas.

3. Ieškinį dėl nuostolių atlyginimo atsakingam asmeniui galima pareikšti net ir pasibaigus ieškininės senaties terminui, numatytam ankstesnėse dalyse, jei ieškinys pareiškiamas per valstybės, kurioje pradedamas teismo procesas, įstatymų leidžiamą laiką.

24 straipsnis. Palūkanos (papildoma kompensacija)

Gelbėtojo teisė į palūkanas (papildomą kompensaciją) už bet kurį atlyginimą, priklausantį pagal šią konvenciją, nustatoma pagal valstybės, kurioje yra bylą nagrinėjantis teismas, įstatymus.

25 straipsnis. Valstybei priklausantys kroviniai

Jeigu Valstybė-savininkė tam nepritaria, jokia šios konvencijos nuostata negali būti panaudota kaip pagrindas turto konfiskavimui, areštui ar sulaikymui bet kuriame nekomercinių krovinių, priklausančių valstybei, teisiniame procese, nei bet kuriame bylos nagrinėjime *in rem*

prieš juos, jeigu tie kroviniai turto gelbėjimo operacijų metu turėjo teisę į suverenų neliečiamumą pagal visuotinai pripažintus tarptautinės teisės principus.

26 straipsnis. Humanitariniai kroviniai

Jokia šios konvencijos nuostata negali būti panaudota kaip pagrindas humanitarinių krovinių, kuriuos padovanojo Valstybė, konfiskavimui, areštui ar sulaikymui, jei ta Valstybė sutiko mokėti už gelbėjimo paslaugas, suteiktas tokiems humanitariniams kroviniams.

27 straipsnis. Arbitražo sprendimų skelbimas

Valstybės-dalyvės, kiek įmanoma ir šalims sutinkant, privalo skatinti arbitražo sprendimų, priimtų turto gelbėjimo bylose, publikavimą.

V SKYRIUS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis. Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ir prisijungimas

1. Ši konvencija bus atvira pasirašymui Organizacijos būstinėje nuo 1989 metų liepos 1 dienos iki 1990 metų birželio 30 dienos ir vėliau ji liks atvira prisijungimui.

2. Valstybės savo norą būti įsipareigojusiomis pagal šią konvenciją gali pareikšti:

(a) pasirašydamos be išlygų dėl jos ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo; arba
(b) pasirašydamos su sąlyga, kad ji bus ratifikuota, priimta ar patvirtinta, po ko sektų ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas; arba

(c) prisijungdamos.

3. Ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas privalo būti atliktas pateikiant atitinkamą aktą Generaliniam sekretoriui.

29 straipsnis. Įsigaliojimas

1. Ši konvencija įsigalios praėjus vieneriems metams po to, kai 15 Valstybių pareikš savo sutikimą pagal ją prisiimti įsipareigojimus.

2. Valstybei, pareiškusiai savo sutikimą prisiimti įsipareigojimus pagal šią konvenciją po to, kai konvencija įsigalioja, toks sutikimas įsigalios praėjus vieneriems metams po tokio sutikimo pareiškimo.

30 straipsnis. Išlygos

1. Bet kuri Valstybė pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo metu turi teisę netaikyti šios konvencijos nuostatų:

(a) kai turto gelbėjimo operacija vyksta vidaus vandenyse ir visi joje dalyvaujantys laivai yra vidaus vandenų;

(b) kai turto gelbėjimo operacijos vyksta vidaus vandenyse ir jose nedalyvauja joks laivas;

(c) kai visos suinteresuotos šalys yra tos Valstybės piliečiai;

(d) kai gelbstimas turtas yra jūrų priešistorinis, archeologinis ar istorinis kultūros turtas, esantis jūros dugne.

2. Pasirašymo metu padarytas išlygas būtina patvirtinti ratifikuojant, priimant ar patvirtinant.

3. Bet kuri Valstybė, pareiškusi apie išlygą dėl šios konvencijos taikymo, bet kuriuo metu gali ją atšaukti, apie tai pranešdama Generaliniam sekretoriui. Toks atšaukimas įsigalios pranešimo gavimo dieną. Jei pranešime teigiama, kad išlygos atšaukimas turi įsigalioti nurodytą datą ir jei ši data yra vėlesnė, nei ta, kurią Generalinis sekretorius gauna pranešimą, atšaukimas įsigalios vėlesnę datą.

31 straipsnis. Denonsavimas

1. Šią konvenciją bet kuri Valstybė-dalyvė gali denonsuoti bet kuriuo metu, praėjus vieneriems metams po šios konvencijos įsigaliojimo toje Valstybėje-dalyvėje.
2. Denonsavimas įsigalios pateikus denonsavimo aktą Generaliniam sekretoriui.
3. Denonsavimas įsigalios praėjus vieneriems metams ar vėliau, jei šis laikas nurodytas denonsavimo akte, po to, kai denonsavimo aktą gaus Generalinis sekretorius.

32 straipsnis. Peržiūrėjimas ir pataisymas

1. Organizacija gali sušaukti konferenciją šiai konvencijai peržiūrėti ar pataisyti.
2. Jei to paprašo aštuonios Valstybės-dalyvės arba viena ketvirtoji visų Valstybių-dalyvių, priklausomai nuo to, kuris skaičius yra didesnis, Generalinis sekretorius privalo sušaukti šios konvencijos Valstybių-dalyvių konferenciją, kad konvencija būtų peržiūrėta ar pakeista.
3. Bet kuris sutikimas priimti išipareigojimus pagal šią konvenciją, pareikštas po šios konvencijos pataisų įsigaliojimo datos, bus suprantamas kaip pageidavimas priimti išipareigojimus pagal pataisytą konvenciją.

33 straipsnis. Saugotojas

1. Šią Konvenciją saugos Generalinis sekretorius.
2. Generalinis sekretorius privalo:
 - (a) informuoti visas Valstybes-dalyves, kurios pasirašė šią konvenciją ar prie jos prisijungė, bei visus Organizacijos narius apie:
 - (i) kiekvieną naują pasirašymą ar ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo akto pateikimą, kartu su data, kada tai buvo padaryta;
 - (ii) šios konvencijos įsigaliojimo datą;
 - (iii) bet kurį šios konvencijos denonsavimo akto pateikimą, kartu su data, kada jis buvo gautas ir kada denonsavimas įsigalios;
 - (iv) bet kurį pataisymą, priimtą sutinkamai su 32 straipsniu;
 - (v) bet kurios išlygos, deklaracijos ar pranešimo, susijusio su šia konvencija, gavimą;
 - (b) perduoti oficialiai patvirtintas šios konvencijos kopijas visoms Valstybėms-dalyvėms, kurios šią konvenciją pasirašė ar prie jos prisijungė.
3. Kai tik ši konvencija įsigalios, oficialiai patvirtintą jos kopiją Saugotojas privalo perduoti Jungtinių Tautų Organizacijos Generaliniam sekretoriui, kad ji būtų įregistruota ir sutinkamai su Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsniu paskelbta.

34 straipsnis. Kalbos

Ši konvencija sudaryta vienu originalu arabų, kinų, anglų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis. Kiekvienas šių tekstų yra vienodai autentiškas.

TAŲ LIUDYDAMI pasirašantieji, kurie savo Vyriausybių yra tinkamai įgalioti, pasirašė šią konvenciją.

SUDARYTA LONDONE, tūkstantis devyni šimtai aštuoniasdešimt devintųjų metų balandžio dvidešimt aštuntąjį dieną.
